

NEWS BULLETIN

FEB - 2025

ISSUE #187

The Institution of Engineers (India)

NASHIK LOCAL CENTRE

"A Century of Service to the Nation"

The Institution of Engineers (India) Nashik Local Centre has emerged as the most active and vibrant centre in the state of Maharashtra. This centre was started in 1984 with only 210 members. Now the strength of this centre has grown to 3200 corporate members and 10000 Technician members. Nashik Local Centre comprises of entire North Maharashtra region i.e. Nashik, Dhule, Nandurbar & Jalgaon districts.

NEWS
BULLETIN

Editorial Board

Er. Samir Kothari, FIE
Chairman

Er. Vedant Rathi, AMIE
Hon. Secretary

Er. Ajinkya Khivasara
Member PR

9420691648

www.iei-nashik.org

nashiklc@ieindia.org

01

K.K. Wagh Institute of Engineering
Education & Research, Nashik
Department of Civil Engineering

Chief Guests for the Day : Dr.Mahesh Sanghavi [Joint Director, SNJBs Late Sau KBJ College of Engineering Chandwad], Prof.V.K.Patil [Faculty Advisor –Civil Engineering Dept.], Prof. Pisolkar Mam (Faculty Co-ordinator)

Er. Shilpa Tripathi

IEI CATE Chairman & Council Member (Chemical) Indore

Er. Shilpa Tripathi, IEI CATE Chairman & Council Member (Chemical) from Indore, visited the IEI Nashik Local Centre today. She was felicitated by Chairman Er. Samir Kothari. During her visit, she appreciated the activities and facilities at the centre.

Chairman Er. Samir Kothari, Hon. Secretary Er. Vedant Rathi, IEI Council Members Er. Manish Kothari, Er. Santosh Mutha, Er. Narendra Birar, and Er. Vipul Mehta were also present.

SNJB'S Late Sau K.B.J.COE Chandwad,
Nashik.
Department of Mechanical Engineering

Speaker : Mr.Paresh Gugale Sir

Students actively engaged in the expert lecture (140 students) on "AI Tools for Civil Engineering" through thoughtful questions and discussions, demonstrating keen interest in AI applications. Their participation in the Q&A session and real-world case discussions reflected a strong willingness to learn. The session created a dynamic learning environment, enhancing their understanding of AI-driven innovations in civil engineering.

The GATE Awareness Session was conducted to provide students with a comprehensive understanding of the GATE examination, its importance, and effective preparation strategies. The session aimed to guide students on how to approach the exam strategically, emphasizing its role in higher education admissions, PSU recruitments, and research opportunities. The session began with a detailed seminar that covered:

The GATE exam structure, including paper patterns, subject-wise weightage, and marking schemes.
Syllabus breakdown and key focus areas to maximize scores.
Effective time management techniques for study planning and revision.
Resources and study materials – recommended books, online platforms, and mock test strategies.
Career opportunities through GATE, including M.Tech admissions, PSU jobs, research fellowships, and international study options.

The anchor for the event was Ms.Samruddhi Sathe (T.Y.B Tech – Civil Engg) and the Vote of Thanks was delivered by Ms.Gayatri Chavan (T.Y.B Tech– Civil Engg).

9420691648

www.iei-nashik.org

nashiklc@ieindia.org

03

Industrial Internship Presentation

The Department of Mechanical Engineering at SNJB'S Late Sau K.B.J. College of Engineering, Chandwad, Nashik, organized an Industrial Internship Presentation session to provide students with a platform to showcase their learning experiences and project implementations during their internships.

The session began with students presenting their internship experiences, highlighting key technical learnings, challenges faced, and solutions implemented. Each presentation was evaluated by an expert panel consisting of Prof. H.S. Deore, Prof. R.M. Sonar, and Prof. S.R. Mandale, who provided valuable feedback and suggestions for improvement.

The event saw enthusiastic participation from students, who engaged in discussions and answered queries posed by the panel and their peers. The session helped students enhance their presentation skills, technical knowledge, and confidence.

Celebration Regional Language Promotion Day on 21 February

मराठी भाषा आमुची मायबोली - म्हणजे मातृभाषा.

लहान मुल जन्मल्यापासून आईजवळच असते. तेव्हा ती ज्या भाषेत बोलते ती मुलाची भाषा होणे स्वाभाविक आहे. महाराष्ट्रातील मराठी भाषा प्रत्येक प्रांताची निराळी. ती तेथील लोकांची होते आणि ती आवडते. आपली मराठी भाषा संस्कृत भाषेतून आली. तशा भारतातल्या बहुतेक सर्व भाषा संस्कृत भाषेपासून निर्माण झाल्या. आपली मराठी भाषा सर्व महाराष्ट्राची जरी एक असली तरी तिच दर बारा कोसावर बदलते. लेखी भाषा तीच असली तरी बोलीभाषेत फरक होतात. तिचे हेल वेगळे होतात. मराठी भाषेतसुद्धा असे वेगळे प्रकार होतात. कोकणातली कोकणी, घाटावरची म्हणजे देशावरची वेगळी, घाटी भाषा वेगळी, वऱ्हाडी भाषा वेगळी मध्यप्रांतांतली, मध्यप्रदेशातही हिंदी मिश्रित आणि गोव्याकडील कोकणी वेगळी असते.

जगातील बहुतेक प्रमुख भाषांप्रमाणेच, मराठी भाषाही एकाहून अधिक पद्धतींनी बोलली जाते. मुख्य भाषेशी नाते कायम ठेवलेली, तिची पोटभाषा दर १२ कोसांगणिक उच्चारंतां, शब्दसंग्रहांतां, आघातांतां व वाक्प्रचारांतां बदलत रहाते. असे असले तरी लिखित भाषेत फारसा फरक नसतो.

पिढ्या न् पिढ्या विशिष्ट राज्यात स्थायिक झाल्यामुळे मराठी भाषकांच्या यांच्या मूळ मराठी बोलीवर त्या राज्याच्या स्थानिक भाषेचा ठसा सुस्पष्टपणे उमटलेला दिसतो. त्यामुळे 'मी मराठी बोलतो' असे कुणी विधान केले तर 'कुठली मराठी बोलता?' असा प्रश्न आपोआपच उपस्थित होतो. कारण मूळ मराठी भाषेचे व्याकरण जरी एकच असले तरी स्थानमाहात्म्यानुसार मराठी बोलीचे कोंकणी मराठी, कोल्हापुरी मराठी, कारवारी मराठी, अहिराणी, मराठवाडी, नागपुरी, असे अनेकविध प्रकार कानांवर पडत. भौगोलिक परिसरा नुसार कोल्हापुरी, चंदगडी, नागपुरी, मराठवाडी, कोकणी, संगमेश्वरी, वऱ्हाडी, बेळगावी, मालवणी, मोरस मराठी, झाडीबोली, तंजावर, बागलाणी, नंदुरबारी, खालल्यांगी, वरल्यांगी, ताप्तांगी, डोंगरांगी, जामनेरी, खानदेशी असे बोलींचे आणखी उपप्रकार होतात.

खेड्यापाड्यातली रांगडी आणि अशुद्ध, अपभ्रंश असलेली भाषा असते. कशीही असो ति मराठीच म्हणून मराठी माणसाला आवडते.

मराठी भाषेचा उगम उत्तरेकडे झाला. मराठी भाषा मूळ आर्यांची भाषा आहे. जवळजवळ १५०० वर्षांचा इतिहास जपणारी मराठी भाषा आहे. उत्तरेकडील सातपुडा पर्वत रांगापासून ते कावेरीच्या पश्चिमेकडील प्रांतापर्यंत, उत्तरेस दमणपासून दक्षिणेकडे गोव्यापर्यंत मराठीचा विस्तार झाला. प्रामुख्याने भारताच्या दक्षिण भागात मराठी भाषा विकसित झाली. येथील सह्याद्री, सातपुडासारख्या डोंगररांगा, गड व किल्ले, दऱ्याखोऱ्यांचा परिसर म्हणजेच महाराष्ट्र भूमी. या भूमीपेक्षाही अधिक राकट, कणखर असा मराठी माणूस.

इ. सन ५००-७०० वर्षांपासून पूर्ववैदिक, वैदिक, संस्कृत, पाली, प्राकृत, अपभ्रंश या टप्प्यातून उत्क्रांत होत होत मराठी भाषेतील पहिले वाक्य श्रवणबेळगोळ येथील शिलालेखावर सापडले. हे वाक्य शके ९०५ मधील असून 'श्री चामुण्डेराये करविले' असे आहे. त्यानंतर मुकुंदराज व ज्ञानेश्वर हे सर्वमान्य आद्य मराठी कवी मराठीची वैशिष्ट्ये तिच्या सामर्थ्यासह मांडताना दिसतात.

शके १११० मधील मुकुंदराजांनी रचलेला विवेकसिंधु हा ग्रंथ मराठी भाषेतील पहिला ग्रंथ आहे. ज्ञानेश्वरांनी परि अमृतातेही पैजा जिंके। ऐसी अक्षरेचि रसिके मेळविन।' अशा शब्दात मराठी भाषेचा गोडवा अमृतापेक्षाही जास्त आहे असे म्हटले आहे. भगवद्गीता सर्वसामान्यांना समजावी, यासाठी ज्ञानेश्वरी वा भावार्थ दीपिका या ग्रंथाचे लेखन मराठीत केले. त्याचप्रमाणे श्री चक्रधर स्वामींनी लिहिलेले लीळाचरित्र म्हणजे मराठीतील पहिला मराठी पद्य चरित्रग्रंथ होय. तेव्हापासून पद्यलेखनाची परंपरा सुरू झाली.

महानुभावपंथाचे संस्थापक श्री चक्रधर स्वामींनी लिहिलेल्या ग्रंथातील दृष्टांतावरून मराठीची गतिमानता, सहजसौंदर्य, नादमाधुर्य, गोडवा दिसून येतो. संत एकनाथांनी 'भागवत' ग्रंथाची रचना करून मराठीत भर घातली. यातील बोलीभाषेशी जवळीक साधणारा शब्दसंग्रह, छोटी छोटी लयबद्ध वाक्ये यामुळे १३ व्या शतकातील मराठी भाषा आजच्या वाचकालाही तितकीच आपलीशी वाटते.

भाषा - एक शास्त्र, एक विद्या, एक कला, एक सशक्त माध्यम, आणि व्यवसायाचं एक साधन.

बहुतेक वेळा भाषा शिकणं हे फक्त 'विद्यार्जन', म्हणजे त्या भाषेचं व्याकरण, वाक्प्रचार, म्हणी वगैरे शिकण्यापुरतं मर्यादित राहतं. म्हणजे तसं कुठं अडत नाही. ती भाषा चांगली येत असते. मला कविवर्य मंगेश पाडगावकरांचं एक वाक्य आठवतं. एका मुलाखतीत ते म्हणाले होते, 'इतर कुठल्याही कलाकारापेक्षा भाषेच्या क्षेत्रात काम करणाऱ्या कवी, लेखक, वक्ता यांचं काम अधिक अवघड असतं.' आधी नीट अर्थ कळला नाही, मात्र त्यांनी तो उलगाडून सांगितल्यावर मात्र एकदम पटला. ते म्हणाले, 'इतर कलाकारांच्या कलेचं जे माध्यम असतं, उदाहरणार्थ संगीत, नृत्य, शिल्प, तिथपासूनच सामान्य माणसाचं कुतूहल आणि कौतुक सुरू होतं. म्हणजे एखादा गायक भले बेसूर गात असला, तरी समोर बसलेल्या बऱ्याच श्रोत्यांना तेवढंही येत नसतं, त्यामुळं ते प्रभावि होतात.

मात्र, लेखक, कवी, वक्ता, यांचं माध्यम मात्र असते भाषा, जी समोर बसलेल्यांना मुळीच नवीन नाही. ते सगळेजण उठल्यापासून झोपेपर्यंत अव्याहतपणे भाषेचा वापर करत असतात. म्हणूनच, सगळ्यांना जी भाषा 'अतिपरिचित' असल्यामुळं क्वचित तिची अवज्ञाही केली जाते, त्याच भाषेतून, शब्दांतून कलाकाराला अशी काही कलाकृती घडवायची असते, की ज्यामुळं श्रोते, प्रेक्षक आकर्षित होतील.' पटलं ना तुम्हालाही? म्हणूनच बहुधा 'वक्ता दशसहस्रेषु' असं म्हटलं जात असावं.

भाषा : विद्या आणि एक कला!

म्हणजेच भाषा ही फक्त विद्या म्हणून शिकून चालणार नाही, तर कला म्हणूनही तिची साधना केली, तर ती कितीतरी अधिक आनंददायी होऊ शकेल. 'कट्यार काळजात घुसली' मधील कविराज म्हणतात त्याप्रमाणे 'विद्या ही द्यायची असते, सुपारीसारखी, आणि कला ही उचलायची असते, तपकिरीसारखी.' आपलं म्हणणं आपण मोजक्या, नेमक्या आणि नेटक्या शब्दांत, स्पष्टपणे तरीही रंजकतेनं मांडू शकतो तेव्हा आपलं साधं बोलणं किंवा लिहिणं हे 'संभाषणकला' किंवा 'लेखनकला' या संज्ञेला पात्र ठरतं, असं मला वाटतं. म्हणूनच कोणतीही भाषा शिकताना, किंवा अगदी आपल्याला चांगली येत असलेली (?) मातृभाषा बोलताना किंवा लिहिताना, तिचे नियम, व्याकरण तर शिकायला पाहिजेच, मात्र त्यापुढं जाऊन, हळुवारपणे त्या भाषेची मनधरणी करून तिच्या अंतरंगाचा वेध घेतला पाहिजे. ही प्रक्रिया आयुष्यभर सुरू राहते, राहावी.

त्या भाषेतील उत्तमोत्तम साहित्य, काव्य वाचणं, नाटक सिनेमे बघणं, आपण लिहीत राहणं, मुख्य म्हणजे त्या भाषेवर नितांत प्रेम करणं, हे फार महत्त्वाचं आहे. मग कुठं ती भाषासुंदरी हळू हळू प्रसन्न होत जाते. हा सगळा असतो एक निखळ आनंदाचा प्रवास. नंतर आपल्याला कळायला लागतं की नेमके, नेटके शब्द कसे निवडायचे, त्यांच्या विविध अर्थछटा कशा ओळखायच्या, ते कसे उच्चारायचे, आणि भाषेशी कसं खेळायचं. तेव्हाच आपण लेखक, वक्ता, कवी, म्हणून पाडगावकरांना अभिप्रेत असलेली उच्च कलाकृती निर्माण करू शकू, किंवा किमान एक रसिक म्हणून तरी नक्कीच त्या कलेचा, भाषासौंदर्याचा आस्वाद घेत आपलं आयुष्य अधिक समृद्ध करू शकू.

इन्स्टिट्यूशन ऑफ इंजिनिअर्स इंडिया (IEI) नाशिक लोकल सेंटर तर्फे जागतिक मातृभाषा दिन २१ फेब्रुवारी ला साजरा करण्यात आला. आयईआय नाशिकचे सदस्य, डॉ. विलास पाटील यांनी भाषा - एक शास्त्र, एक विद्या, एक कला, एक सशक्त माध्यम, आणि व्यवसायाचं एक साधन आहे असे पटवून दिले.

यावेळी अध्यक्ष समीर कोठारी, मानद सचिव वेदांत राठी, सह सचिव धीरज पिचा दीपक पाटील, कौन्सिल मॅबर मनीष कोठारी, सुमित खिंवसरा, नरेंद्र बिरार, विपुल मेहता, सहसरश्मी पुंड, दीपक पंजाबी, महेश संघवी, संतोष संचेती, अनिकेत बागडे, नयनीश जोशी, मिलिंद पारख आणि इतर सदस्य उपस्थित होते.

MEMBERS IN SPOTLIGHT

Congratulations

Er. Vedant Rathi

Selection for National Co-Chair
for YUVA Vertical

Er. Nagshetia Vaibhav

Executive Committee Member
NIMA Nashik

9420691648

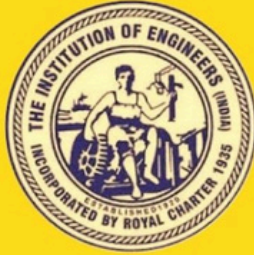
www.iei-nashik.org

nashiklc@ieindia.org

07

UPCOMING EVENTS

A workshop on DESIGN THINKING

Design Thinking is a human-centered, iterative problem-solving approach that emphasizes empathy, creativity, and experimentation to develop innovative solutions. It involves understanding user needs, redefining problems, ideating, prototyping, and testing.

Who should attend?

- >> Entrepreneurs
- >> Business Owners
- >> Executives in D&D
- >> Start-up founders
- >> Marketing strategists
- >> Product Developers

Program content

- >> Thorough insights into Design Thinking
- >> Understanding the 5-step process
- >> Practical approaches for implementation
- >> Learn iterative & Prototype-Driven Approach

Key takeaways

- Develop user-centric mindset
- Empathy driven innovation
- Develop collaborative approach
- Learn actionable framework

Trainer

Parul Dadhich

FCS, MBA, ICF-Coach
Design Thinking Trainer

Investment

For IEI Members: INR 300/- per participant

For non IEI Members: INR 500/- per participant

Payment mode | Cash / Online

Date | 1st March 2025 **Timing** | 2.00 PM to 6.30 PM IST

Venue | IEI Office, Untwadi, Nashik

Workshop includes Networking High Tea.

SCAN to
REGISTER

Er. Samir Kothari
Chairman

Er. Vedant Rathi
Secretary

Er. Aniket Bagde
Event Lead

9420691648

www.iei-nashik.org

nashiklc@ieindia.org

08